

Ni Elder Hugo E. Martinez
Ng Pitumpu

Ang Ating Personal na Paglilingkod

Ang pagmamahal kay Jesucristo ang dapat pumatnubay sa atin kung gusto nating malaman ang pangangailangan ng mga maaari nating matulungan.

Sa Ang Simbahan ni Jesucristo ng mga Banal sa mga Huling Araw, tayo ay binibigyan ng pagkaka-taon at pagpapala na maglingkod. Simula nang maging miyembro ako, nakapaglingkod na ako sa maraming paraan. Gaya ng laging sinasabi ni Brother Udine Falabella, ama ni Elder Enrique R. Falabella, “Ang taong naglilingkod ay kapaki-pakinabang; ang hindi naglilingkod ay walang pakinabang.” Ito ang mga salitang dapat nating isaisip at isapuso.

Sa paghahangad ko ng patnubay sa aking paglilingkod, napapanatag ako kapag naaalala ko na nakatuon ang pansin ng Tagapagligtas sa bawat tao at pamilya. Ang Kanyang pagmamahal at malasakit sa bawat tao ay nagturo sa akin na kinikilala Niya ang kahalagahan ng bawat isa sa mga anak ng Ama sa Langit at na kinakailangang tiyakin natin na bawat tao ay napaglilingkuran at napapalakas sa pamamagitan ng ebanghelyo ni Jesucristo.

Mababasa natin sa mga banal na kasulatan:

“Tandaan na ang kahalagahan ng mga kaluluwa ay dakila sa paningin ng Diyos; . . .

“At kung mangyayaring kayo ay gagawa nang *buo* ninyong panahon . . . at magdala, *kahit isang* kaluluwa sa akin, anong laki ng inyong kagalakang kasama niya sa kaharian ng aking Ama!”¹

Lahat ng kaluluwa ay mahalaga sa Diyos, dahil tayo ay Kanyang mga

anak at may potensyal tayo na maging tulad Niya.²

Ang ating pagmamahal kay Jesucristo ang dapat pumatnubay sa atin kung gusto nating malaman ang pangangailangan ng mga maaari nating matulungan. Ang mga turo ng ating Panginoong Jesucristo, ang nagtuturo sa atin ng daan. At diyang nagsisimula ang ating personal na paglilingkod: inaalang ang mga pangangailangan, at pagkatapos ay tinutugunan ang mga ito. Tulad ng sinabi ni Sister Linda K. Burton, Relief Society general president, “Magmasid muna at pagkatapos ay maglingkod.”³

Si Pangulong Thomas S. Monson ay mabuting halimbawa ng alituntuning ito. Noong Enero ng 2005, siya ang nangulo sa isang kumperensya sa pamumuno ng priesthood sa Puerto Rico nang ipakita niya kung paanong personal na naglingkod ang Tagapagligtas at ang Kanyang mga lingkod. Sa katapusan ng magandang pulong na iyon, sinimulang batiin ni Pangulong Monson ang lahat ng lider ng priesthood na naroon. Pagdaka’y napansin niya ang isa sa kanila na nagmamasid mula sa malayo, at nag-iisa.

Iniwang ni Pangulong Monson ang grupo at lumapit sa lalaki at kinausap ito. Madamdaming sinabi ni José R. Zayas sa kanya na himala ang paglapit niya kay José at sagot ito sa dasal nila ng kanyang asawang si Yolanda, bago nagsimula ang pulong. Sinabi niya kay Pangulong Monson na napakahina ng katawan ng kanyang anak at hawak niya ang liham ng kanyang asawa na gusto nitong ipabigay kay Pangulong Monson. Sinabi ni Brother Zayas sa kanyang asawa na imposible iyon dahil sobrang abala si Pangulong Monson. Nakinig si Pangulong Monson at hiningi ang liham, na binasa niya nang tahimik. At ibinulsa niya ito sa kanyang amerikana at sinabi kay Brother Zayas na siya na ang bahala sa kanilang kahilingan.

Sa paraang ito, ang pamilyang iyon ay napagpala ng Panginoong Jesucristo, sa pamamagitan ng Kanyang lingkod. Naniniwala ako na angkop sa atin ang mga salita ng Tagapagligtas sa talinghaga ng mabuting

Samaritano: “Humayo ka, at gayon din ang gawin mo.”⁴

Noong Setyembre 21, 1998, nana-
lasa ang Bagyong Georges sa Puerto
Rico, at malaking pinsala ang idinulot
nito. Si Sister Martínez, ang aming
limang anak, at ako ay nakaligtas sa
malakas na bagyo at hangin sa pama-
magitan ng paglagi sa aming tahanan.
Gayunman, dalawang linggong wa-
lang suplay ng tubig at kuryente.

Nang maubos ang suplay naming
tubig, nahirapan na kaming makakuha
pa nito. Hindi ko malilimutan ang
tulong ng kalalakihan na nagbigay ng
tubig sa amin, pati ang magiliw at ins-
piradong paglilingkod ng kababaihan.

Dumating si Germán Colón sa
aming bahay na may dalang mala-
king lalagyan ng tubig sakay ng isang
pickup truck. Sinabi niya sa amin na
ginawa niya iyon dahil, ayon sa kanya,
“Alam ko na may maliliit kang anak na
nangangailangan ng tubig.” Makaraan
ang ilang araw, ikinarga nina Brother
Noel Muñoz at Brother Herminio
Gómez ang tatlong malalaking tangke
ng tubig sa isang trak. Pumunta sila sa
aming bahay nang hindi inaasahan at
pinuno ng tubig ang lahat ng walang
lamang lalagyan, at inanyayahan din
ang aming mga kapitbahay na punuin
din ang mga lalagyan nila.

Ang aming mga dasal ay nasagot
sa kanilang personal na paglilingkod.
Nabakas sa mukha ng tatlong lalaking
iyon ang pagmamahal ni Jesucristo
para sa amin, at ang kanilang pag-
lilingkod—sa madaling salita, ang
kanilang personal na paglilingkod—
ay nagdala ng higit pa sa inuming
tubig sa aming buhay. Sa bawat anak
na lalaki o anak na babae ng Diyos,
mahalagang malaman nila na may
nagmamalasakit at nangangalaga sa
kanilang kapakanan.

Pinatototohanan ko sa inyo na
kilala ng Ama sa Langit at ng ating
Panginoong Jesucristo ang bawat isa
sa atin. Dahil diyan, inilaan Nila ang
kailangan natin upang magkaroon
tayo ng pagkakataon na maabot ang
ating banal na potensyal. Sa buhay
natin, naglalagay Sila ng mga taong
tutulong sa atin. Sa gayon, kapag
naging kasangkapan tayo sa Kanilang

mga kamay, mapaglilingkuran at
matutulungan natin ang mga taong
ipinaalam Nila sa atin sa pamamagitan
ng paghahayag.

Sa ganitong paraan, matutulungan
ng Panginoong Jesucristo ang lahat ng
anak ng Ama sa Langit. Titipunin ng
Mabuting Pastol ang lahat ng Kanyang
tupa. Gagawin Niya ito nang paisa-
isa kapag ginamit nila nang mabuti
ang kanilang kalayaan—pagkatapos
marinig ang tinig ng Kanyang mga
lingkod at matanggap ang kanilang
paglilingkod. Pagkatapos ay kani-
lang makikilala ang Kanyang tinig, at
kanilang susundin Siya. Ang gayong
personal na paglilingkod ay may
kaugnayan sa pagtupad ng ating mga
tipan sa binyag.

Gayon din, ang pagiging mabu-
ting halimbawa ng isang disipulo
ni Jesucristo ang pinakamainam na
unang maipapakita natin sa mga
taong babahaginan natin ng Kan-
yang ebanghelyo. Kapag binuksan
natin ang ating bibig at ibinahagi
ang ipinanumbalik na ebanghelyo ni
Jesucristo, tayo ay nagiging “Kanyang
lingkod na pastol, na inatasang pa-
ngalagaan ang mga tupa ng Kanyang
pastulan at mga kordero ng Kanyang

kawan”⁵; tayo ay naging “mahihina at
. . . pangkaraniwang”⁶ “mga mama-
malakaya ng mga tao.”⁷

Ang ating serbisyo at personal na
paglilingkod ay hindi lamang sa mga
nabubuhay sa mundong ito. Maaari
din tayong maglingkod para sa mga
yumao—para sa mga nasa daigdig ng
espiritu na hindi nagkaroon ng pag-
kakataon sa kanilang mortal na buhay
na tanggapin ang mga nakapaglilig-
tas na ordenansa ng ebanghelyo ni
Jesucristo. Maaari din tayong magsulat
ng journal at ng kasaysayan ng ating
pamilya upang maibaling ang puso ng
mga buhay sa mga buhay—gayon din
ang puso ng mga buhay sa kanilang
mga ninuno. Tungkol itong lahat sa
pag-uugnay sa ating pamilya, sa bawat
henerasyon, sa walang hanggang pag-
kakaugnay. Kapag ginawa natin iyan,
tayo ay nagiging “mga tagapagligtas
. . . sa bundok ng Sion.”⁸

May espesyal tayong pagkaka-
taon na maging mga kasangkapan
sa Kanyang mga kamay. Magagawa
natin ito sa ating buhay may-asawa,
sa ating pamilya, mga kaibigan, at sa
ating kapwa. Iyan ang ating personal
na paglilingkod bilang tunay na mga
disipulo ni Jesucristo.

“At titipunin sa harap niya ang lahat ng mga bansa: at sila’y pagbubukdin-bukdin niya na gaya ng pagbubukod-bukod ng pastor sa mga tupa at sa mga kambing:

“At ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan, datapuwa’t sa kabila ang mga kambing.

“Kung magkagayo’y sasabihin ng Hari sa nangasa kaniyang kanan, Magsiparito kayo, mga pinagpala ng aking Ama, manahin ninyo ang kahariang nakahanda sa inyo buhat nang itatag ang sanglibutan:

“Sapagka’t ako’y nagutom, at ako’y inyong pinakain: Ako’y nauhaw, at ako’y inyong pinainom: Ako’y naging taga ibang bayan, at inyo akong pinatuloy;

“Naging hubad, at inyo akong pinaramtan; Ako’y nagkasakit, at inyo akong dinalaw; Ako’y nabilanggo, at inyo akong pinaroonan.

“Kung magkagayo’y sasagutin siya ng mga matuwid, na mangagsa-sabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom, at pinakain ka namin? o nauhaw, at pinainom ka?

“At kailan ka namin nakitang isang taga ibang bayan, at pinatuloy ka? o hubad, at pinaramtan ka?

“At kailan ka namin nakitang may-sakit, o nasa bilangguan, at dinalaw ka namin?

“At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Yamang inyong ginawa sa isa dito sa aking mga kapatid, kahit sa pinakamaliit na ito, ay sa akin ninyo ginawa.”⁹

Nawa’y gawin natin ito ang aking dalangin sa pangalan ni Jesucristo, amen. ■

MGA TALA

1. Doktrina at mga Tipan 18:10, 15; idinagdag ang pagbibigay-diin.
2. Tingnan sa Gabay sa mga Banal na Kasulatan, “Kaluluwa”; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, “Magmasid Muna at Pagkatapos ay Maglingkod,” *Liahona*, Nob. 2012, 78.
4. Lucas 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Nourish the Flock of Christ,” *Ensign*, Mayo 1992, 13.
6. Doktrina at mga Tipan 1:23.
7. Mateo 4:19.
8. Obadias 1:21.
9. Mateo 25:32–40.

Ni Elder Larry S. Kacher
Ng Pitumpu

Huwag Lapastanganin ang mga Bagay na Banal

Suriin ninyong mabuti ang mga pasiyang ginagawa ninyo sa pagtatanong sa sarili ng, “Ang mga pagpapasiya ko ba ay nakaugat sa mayamang lupa ng ebanghelyo ni Jesucristo?”

Mga kapatid, ang mga desisyong ginagawa natin sa buhay na ito ay makakaapekto nang malaki sa ating landas tungo sa buhay na walang hanggan. May mga nakikita at hindi nakikitang puwersang nakakaimpluwensya sa ating mga pasiya. Natutuhan ko ang kahalagahan ng alituntuning ito mga limang taon na ang nakalipas sa paraang halos ikapahamak ng buhay ko.

Papunta kami noon ng pamilya ko at mga kaibigan sa katimugan ng Oman. Nagpasiya kaming magpahinga sa dalampasigan sa baybayin ng Indian Ocean. Pagdating namin doon, itinanong ng 16 anyos na anak naming si Nellie, kung puwede siyang lumangoy papunta sa inaakala niyang maliit na pulo ng buhangin. Nang mapansin kong maalon ang dagat, sinabi ko sa kanya na ako muna ang lalangoy, iniisip na baka mapanganib ang agos ng tubig.

Nang mahaba-haba na ang nalalangoy ko, tinawag ko ang aking asawa

at itinanong kung malapit na ba ako sa pulo. Ang sagot niya ay, “Lumampas ka na.” Hindi ko namalayan na napagawi na ako sa agos ng tubig na palayo sa pampang o tinatawag na riptide¹ at mabilis na akong tinatangay nito papunta sa laot.

Hindi ko alam ang gagawin. Ang tanging naisip ko ay umikot at lumangoy pabalik sa pampang. Iyon pala mismo ang hindi ko dapat gawin. Pinanghinaan na ako ng loob. Ang mga puwersang hindi ko kayang kontrolin ay patuloy na humihila sa akin papunta sa laot. Ang nakasama pa ay nang sundan ako ng aking asawa dahil tiwala siya na tama ang desisyon ko.

Mga kapatid, naisip ko noon na malamang na hindi na ako makaligtas, at dahil sa mali kong desisyon, ako pa rin ang magiging dahilan ng pagkamatay ng aking asawa. Dahil sa bigay-todong paglangoy at naniniwala akong sa tulong na rin na mula sa langit, sumayad ang mga paa namin sa buhangin sa ilalim, at ligtas kaming